

hængen mellem på den ene side de fysiske rammer, hvorunder det psykiatriske sygehusvæsen fungerer, og de øvrige ressourcer, som tilføres denne del af sygehusvæsenet, og på den anden side behovet for at anvende tvang. Bestemmelsen griber ikke ind i sygehusmyndighedernes kompetence til efter sygehusloven at foretage den nærmere sygehusplanlægning og prioritering af ressourceforbruget inden for den samlede sygehussektor.

Den foreslåede ændring af »god psykiatrisk sygehusstandard« til »god sygehusstandard« har til formål at fremhæve, at psykiatriske afdelinger er en del af det almindelige sygehusvæsen, og at en stillingtagen til de standarder og normer, der bør gælde på det psykiatriske område, derfor ikke kan ske uden sammenhæng med de forhold, der stilles til rådighed inden for det øvrige sygehusvæsen i forbindelse med somatisk sygehusbehandling.

Efter den nye formulering ligger den nærmere prioritering af ressourceforbruget, herunder også spørgsmålet om fordelingen af ressourcer mellem de somatiske og de psykiatriske afdelinger, fortsat hos sygehusmyndighederne (amtskommunerne, Københavns og Frederiksberg Kommuner samt for så vidt angår Rigshospitalet Sundhedsministeriet). Ændringen af bestemmelsen indebærer imidlertid, at sygehusmyndighederne ved den nærmere sygehusplanlægning som en generel målsætning skal tilstræbe – eventuelt inden for en nærmere angiven årrække – at tilvejebringe fysiske rammer og forhold for de psykiatriske patienter, der under hensyn til områdernes forskelligartethed i hvert fald ikke er ringere end forholdene inden for det øvrige sygehusvæsen i den pågældende sygehuskommune. Det skal i denne sammenhæng fremhæves, at forskellen mellem somatiske og psykiatriske sygehusafdelinger gør det ønskeligt, at der indrettes opholdsrum og senestuer på en sådan måde, at patienterne ikke tvinges til konstant fysisk nærhed. Sammen med hensyntagen til personalets holdning og uddannelse kan dette modvirke, at miljøet bliver angst- og aggressionsskabende. Endvidere må der lægges vægt på muligheden for meningsfyldte aktiviteter, herunder også mulighe-

den for at kunne komme ud i fri luft/skifte opholdssted i løbet af dagen. Det bemærkes i den forbindelse, at denne målsætning for visse psykiatriske afdelingers vedkommende ikke i øjeblikket kan anses for opfyldt.

Til nr. 2, 5, 6, 7, 20, 26 og 29

God psykiatrisk sygehusstandard er i justitsministerens lovforslag L 76 ikke nærmere defineret. Ændringsforslagene konkretiserer kravet med hensyn til de fysiske rammer og stiller krav om uddannelse af det personale, der skal arbejde med anvendelse af tvang i de psykiatriske sygehuse.

Indlæggelse, ophold og behandling på psykiatriske sygehuse skal i så vid udstrækning som muligt ske med patienternes samtykke. Alle muligheder bør være forsøgt for at undgå anvendelse af tvang. Opmærksomheden bør særligt rettes mod de fysiske rammer, så patienterne både har plads omkring sig og mulighed for at være alene.

Der bør ikke være nogen tvivl om, at alle, der arbejder med psykisk syge, er opmærksom på, at tvang i psykiatrisk behandling kan virke krænkende, ydmygende eller hånende. Men mindretallet mener, at patienterne har krav på en klar tilkendegivelse fra lovgivernes side om, at anvendelse af tvang alene kan ske til gavn for patienten.

Det er nødvendigt, at hele personalet i de afsnit, der anvender tvangsmidler, er involveret i, hvordan man undgår anvendelse af tvang. Udarbejdelse af en halvårlig redegørelse om omfanget af anvendelsen af tvang og de mere generelle årsager hertil har sin vigtigste opgave ved at sikre, at der mindst hvert halve år gøres status over den pågældende afdelings funktion og omfang af magtanvendelse.

Det er vigtigt, at det i loven fastslås, at frihedsberøvede er sikret en række minimumsrettigheder og ophold under tidssvarende forhold under opholdet på et psykiatrisk sygehus. Der bør tages hensyn til, at de forskellige rettigheder, som er nævnt i ændringsforslag nr. 29 om indsættelse af en ny § 01, må tilpasses den enkelte patients behov, og hvad der er forsvarligt.